NEWS

Tilgjengelighet er ingen bonus

27. juli 2026, Tobias Engl

Det finnes prosjektplaner der tilgjengelighet står helt nederst. Under logoen, under fargeuniverset, under spørsmålet om bakgrunnsvideoen virkelig må gå i 4K. En stjerne, en linje, et punkt man tar seg av hvis det blir tid. Slik behandler man en bonus. Noe hyggelig på toppen, frivillig, for å gjøre et godt inntrykk.

Snart i et år har denne bonusen nå vært lov. Den tyske loven Barrierefreiheitsstärkungsgesetz (om styrket tilgjengelighet) har gjeldt siden juni 2025, med et navn så tungvint at bare det å uttale det er en barriere. Den mener alvor med det som lenge gikk for å være en gest. Den som retter apparater eller digitale tjenester mot publikum, må bygge dem slik at de når alle. Mulige å oppfatte med mer enn én sans. Lesbare også for øyne som ikke lenger er de beste. Mulige å betjene med hender som skjelver.

En bonus kan man droppe. Det er hele poenget med den. Her ligger tankefeilen som gjør prosjekter dyre ... det man planlegger sist, planlegger man dårligst. Tilgjengelighet som skrus på til slutt, ser også slik ut. En opplesningsknapp som klistrer seg fast i et hjørne. En kontrast som er justert til den akkurat går gjennom. Hake satt, hjertet ikke med.

ScreenWay har spart seg den rekkefølgen. Hos oss står ikke tilgjengelighet nederst i planen, fordi det ikke finnes noen plan der den får mangle. En ScreenWay-visning leser høyt det den viser. Skriften har størrelser man fortsatt kan lese fra den andre siden av rommet. Den gir det samme innholdet på flere språk og via flere sanser, fordi et bilde alene ikke når alle. Vi måtte ikke ettermontere noe for dette; arkitekturen var på plass fra starten.

Fristen står, bøtene er reelle, og et eller annet sted skrur noen febrilsk på bonusen sin. En dør som åpner seg for alle, er ingen spesiell dør. Den er en dør som har forstått oppgaven sin. Det kan skjermer også.